

Суб'єкт права на конституційну скаргу – громадянин Алексеенко Віталій Васильович – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням щодо перевірки на відповідність частинам першій, другій статті 24, статті 35, частинам першій, другій, третій статті 62, частинам першій, окремим приписам частини другої статті 64 Конституції України (конституційність) окремого припису статті 336 Кримінального кодексу України від 5 квітня 2001 року № 2341–III (далі – КК України), окремого припису частини першої, частини другої статті 1, окремого припису статті 2 Закону України „Про альтернативну (невійськову) службу“ від 12 грудня 1991 року № 1975–XII (далі – Закон № 1975).

На думку автора клопотання, внаслідок застосування оспорюваних приписів КК України та Закону № 1975 були порушені його конституційні права: мати релігійні переконання, несумісні із виконанням військового обов'язку (сумлінну відмову від військової служби), у тому числі в умовах воєнного стану та мобілізації (стаття 35 Конституції України); на забезпечення рівності перед законом при виконанні конституційного обов'язку із захисту Вітчизни за статтею 65 Конституції України порівняно з іншими громадянами, які не мають таких переконань, шляхом направлення на альтернативну невійськову службу; на рівноправ'я при захисті державою права мати релігійні переконання незалежно від належності або неналежності до певних релігійних організацій (стаття 24 Конституції України); на презумпцію невинуватості у вчиненні злочину і право не бути зобов'язаним доводити свою невинуватість при поданні заяви про наявність релігійних переконань, які суперечать виконанню військового обов'язку, та направлення на альтернативну невійськову службу (стаття 62 Конституції України); не зазнавати обмежень у правах (стаття 64 Основного Закону України).